

Της ανακομιδής των Λειψάνων του Οσίου Αμφιλοχίου εν Πάτμω

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Το Σάββατο το απόγευμα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και Οσίου Νικοδήμου Βεροίας με την ευκαιρία της εορτής της ανακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Οσίου Αμφιλοχίου του εν Πάτμω.

Πριν την έναρξη του Εσπερινού ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων **μετέφερε τεμάχιο Ιερού Λειψάνου του Οσίου Αμφιλοχίου του εν Πάτμω**, ευλαβή δωρεά του Αρχιερατικού Επιτρόπου Βεργίνης και προϊσταμένου του πανηγυρίζοντος Ιερού Ναού Αρχιμ. Ιερεμία Γεωργαλή.

Η ενορία των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και Οσίου Νικοδήμου Βεροίας **τιμά και πανηγυρίζει ιδιαιτέρως την ιερά μνήμη του Οσίου Αμφιλοχίου του εν Πάτμω**, καθώς στο πνευματικό κέντρο του Ιερού Ναού υπάρχει Παρεκκλήσιο αφιερωμένο στον νέο Άγιο της Εκκλησίας μας. Εξαιτίας όμως των ειδικών περιοριστικών μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας η Ιερά Πανήγυρις λαμβάνει χώρα στον κυρίως Ναό.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Τῶν Πατρίων τό κλέος, Ἐκ-κλη-σίας ἀγλάισμα, καί τῶν μονοτρό-πων ἀλείπτῃ, τόν σεπτόν Ἀμφι-λό-χιον, τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοί».

Ἀνταποκρινόμενοι καί ἐμεῖς στήν πρόσκληση τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου τιμοῦμε τήν ἀνακομιδή τῶν λειψάνων ἑνός ἀπό τούς νεωτέρους ἀγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐδῶ, στόν ναό τῶν ἁγίων Κων-σταντίνου καί Ἑλένης, στόν ὁποῖο πρό διετίας τελέσαμε τά θυ-ρα-νοῖξια παρεκκλησίῳ ἐπ' ὀνό-μα-τι τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου, καί στό ὁποῖο θά φυλάσσεται στό ἐξῆς τμῆμα τοῦ ἱεροῦ καί χαριτοβρύτου λειψάνου του πού εἴχαμε τή μεγάλ-η εὐλογία νά ὑποδεχθοῦμε μέ πο-λύ σεβασμό καί κατάνυξη πρό ὀλί-γου.

Τιμοῦμε τήν ἀνακομιδή τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Ἀμ-φιλοχίου τοῦ ἐν Πάτμῳ, ἑνός ὁσίου πού ἔλαμψε μέ τήν ὁσιότητα τῆς ζωῆς του, πού ἔλαμψε μέ τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡ ὁποία ἐνοι-κοῦσε στήν ψυχή του, πού ἔλαμψε μέ τά καλά του ἔργα, μέ τά ὁποῖα εὐεργέτησε τούς ἀνθρώπους, πού ἔλαμψε μέ τή δράση του ὅχι μόνο τήν πνευματική καί τήν ἐκκλη-σια-στική ἀλλά καί τήν ἐθνική.

Καί ἡ δράση του αὐτή ἦταν πολύ σημαντική, γιατί, παρότι ἴσως τό ξεχνοῦμε, ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος ἔζη-σε σέ μία ἐποχή δύσκολη γιά τόν Ἑλληνισμό τῶν Δωδεκανήσων πού ζοῦσε κάτω ἀπό τήν ἰταλική κατο-χή. Καί ἂν οἱ Ἕλληνες ξεσηκώ-θη-καν στίς 28 Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 γιά νά ἀποτρέψουν τήν ἐπίθεση τῶν Ἰταλῶν καί τήν κατάκτηση τῆς χώρας μας, οἱ Ἕλληνες στά Δω-δεκάνησα βίωναν

από χρόνια τήν Ιταλική κυριαρχία στον τόπο τους. Ένωσαν και ζούσαν τήν πίεση τής φασιστικής Ιταλίας για να ἀφελληνίσει τόν πληθυσμό τῶν Δωδεκανήσων, ἀπαγορεύοντας και τή διδασκαλία ἀκόμη τής ἑλληνι-κῆς γλώσσας, ἔτσι ὥστε οἱ Δωδε-κα-νήσιοι να χάσουν τήν ἐθνική τους συνείδηση, να ἐξιταλισθοῦν και να ὑπαχθοῦν ἐν τέλει και στή δικαιο-δοσία τοῦ πάπα.

Ζούσαν, δηλαδή, κάτω ἀπό συν-θῆ-κες παρόμοιες μέ αὐτές πού ζοῦ-σαν οἱ πατέρες μας στά χρόνια τής Τουρκοκρατίας, και ὑπέμεναν και αὐτοί και διώξεις και ἐξορίες ἀπό τούς Ἰταλούς κατακτητές, πού μέ κάθε τρόπο προσπαθοῦσαν να ἐπι-βάλουν τήν κυριαρχία τους. Ἀλλά, ὅπως στά δύσκολα χρόνια τής τουρ-κικῆς σκλαβιάς ὁ Ἑλληνισμός μπόρεσε να διατηρήσει και τήν πίστη του και τή γλώσσα του και τήν ἐθνική του συνείδηση μέ τή συμπαράσταση τής Ἐκκλησίας και μέ τίς θυσίες τῶν ἱερέων και τῶν ἐπισκόπων της, ἔτσι και στά χρόνια τής ἰταλικῆς κατοχῆς τῶν Δωδε-κα-νήσων τό Οἰκουμενικό μας Πα-τρι-αρ-χεῖο μέ τούς ἱερεῖς και τούς ἐπι-σκόπους του κράτησε ὄρθιο τόν Ἑλ-ληνισμό.

Και στό ἔργο αὐτό πρωτοπόρος ἦταν ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος πού τι-μοῦ-με σήμερα. Τό ἔργο πού προσέ-φερε ἦταν τεράστιο, γιατί χάρη σέ αὐτόν ἀναβίωσε στά νησιά μας τό κρυφό σχολειό, στό ὁποῖο διδα-σκόταν τά παιδιά μαζί μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη και τήν ἑλληνική γλώσσα, μέ τήν καθοδήγηση τοῦ ἴδιου τοῦ ἀγίου Ἀμφιλοχίου, ὁ ὁποῖος εἶχε ἰδρύσει στήν Πάτμο και τή γυναικεία Μονή τοῦ Εὐαγγε-λισμοῦ, Μητρός τοῦ Ἁγαπημένου, μέ πνευματικά του τέκνα, ψυχές ἀφοσιωμένες, και πρίν ἀκόμη γί-νουν μοναχές, στον Χριστό και στήν πατρίδα.

Γιά τήν ἐθνική και πνευματική του δράση ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος ἀπ-ομακρύνθηκε ἀπό τήν ἡγουμενία τής μονῆς τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου και μάλιστα ἐξορίσθηκε. Ὅμως δέν φοβήθηκε, δέν παραιτή-θη-κε, ἀλλά δέχθηκε τήν ἐξορία ὡς μία δωρεά τοῦ Θεοῦ και μία πα-ρό-τρυνση για να ἐργασθεῖ ἀκόμη πε-ρισσότερο για τήν ἐνίσχυση τῶν ἀνθρώπων και για τήν πατρίδα. Και ὁ Θεός τοῦ ἔδωσε περισσότερη χάρη και περισσότερη εὐλογία, ὥστε τό ἔργο του ἀγίου Ἀμφιλο-χίου, τόσο τό ἐθνικό, ὅσο και τό πνευματικό και τό φιλανθρωπικό και τό ἱεραποστολικό, να ἐπεκτα-θεῖ και να συνεχισθεῖ και μετά τήν ἀπελευθέρωση τῶν Δωδεκανήσων ἀπό τούς Ἰταλούς και τήν ἔνωσή τους μέ τήν Ἑλλάδα, πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Εορτάζοντας, λοιπόν, τήν ανακομιδή τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ νέου αὐτοῦ καί μεγάλου ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἁγίου Ἀμ-φιλοχίου τοῦ ἐν Πάτμῳ, ἰδιαιτέρως φέτος πού τιμοῦμε τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν ἔναρξη τῆς Ἑλ-ληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ἅς τι-μή-σουμε μαζί μέ τήν ἁγιότητα τοῦ βίου του, πού ἐνέπνευσε χιλιάδες ἀνθρώπους καί τούς καθοδήγησε στήν ἐν Χριστῷ ζωή, καί μαζί μέ τήν προσφορά του στήν Ἐκκλησία καί τήν προσφορά του στόν Ἑλλη-νισμό, μέ τήν ὁποία ἐπαναβε-βαί-ωσε τόν ἄρρηκτο σύνδεσμο τῆς Ἐκ-κλησία μας μέ τήν πατρίδα μας, ἀλλά καί τή διαρκῆ θυσιαστική προσφορά τῶν κληρικῶν μας στό Ἕθνος καί τήν πατρίδα μας, τήν ὁποία πολλοί θέλουν νά ξεχνοῦν καί νά ὑποτιμοῦν.

Ἄς ἐμπνευσθοῦμε ἀπό τό παρά-δειγμα τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου καί ἅς προσπαθήσουμε νά μιμηθοῦμε καί τήν ἀγάπη του πρός τόν Χριστό ἀλλά καί τήν ἀγάπη του γιά τήν πατρίδα, γιατί αὐτά τά δύο εἶναι ἀλληλένδετα.

Καί ὅπως ἐλευθε-ρώ-θηκε τό Ἕθνος μας πρὶν ἀπό 200 χρόνια ἀπό τόν τουρκικό ζυγό μέ τήν πί-στη στόν Θεό, ἔτσι θά μπο-ρέσει καί σήμερα νά ἀνταπεξέλθει σέ ὅλες τίς δυσκολίες καί σέ ὅλα τά προ-βλήματα καί τούς κινδύνους πού ἀντιμετωπίζει, ἀρκεῖ ἐμεῖς νά δια-τηροῦμε ζωντανή τήν πίστη μας στόν Χριστό καί νά ἀγωνιζόμεθα γιά νά ζοῦμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή ὡς πιστά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τήν ἔζησε καί ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος καί μάλιστα σέ δύσκολα χρόνια. Τά χρόνια μας εἶναι δύσκολα βέβαια, μέ πολλούς πειρασμούς, ἰδιαίτερα τελευταῖα μέ τόν κορωνοϊό, ἀλλά γιά φανταστεῖτε νά μήν ζούσαμε ἐλεύθεροι, νά μήν ἀναπνέαμε ἐλεύθερα καί νά εἴχαμε ὅλες αὐτές τίς δυσκολίες πού ζοῦσαν οἱ προπάτορές μας εἴτε στή Μικρά Ἀσία εἴτε στήν Ἑλλάδα εἴτε στά Δωδεκάνησα. Δέν μποροῦμε νά τό συνειδητοποιήσουμε γιατί δέν τό ζήσαμε, γι' αὐτό θέλει πολλή ἀγάπη γιά τόν Θεό ἀλλά καί γιά τήν πατρίδα μέ τή βοήθεια καί τίς εὐχές τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

